

1. Ó se - šli Du - cha své - ho
nám, Bo - že la - ska - vý,
ať srd - ce z nás kaž - dé - ho
k do - bré - mu na - pra - ví,
a - by se v nás ne - vlou - dil
duch od - por - ný to - bě,
by žád - ný z nás ne - blou - dil,
ško - dě tím sám so - bě.

2. Tvůj Duch ať jest našeho / ducha posvětitel / a srdce z nás každého / jasný osvítitel, / ať nás učí moudrosti, / jež pochází z nebe, / bychom se vši možností / milovali tebe.
3. Tvůj Duch ať nás uvodí / v pravdu milou tobě, / ať žádný z nás neškodí / lží a zlostí sobě. / Dar rozumu zdravého / když nám ráčils dáti, / pomoz ho ke cti tvého / jména užívati.
4. Mysl naši osvěcuj / světlem Ducha svého, / jím též mocně potěšuj / bídou sevřeného. / Ve dnech utrpení dej / důvěru a stálost, / srdce čisté uchovej, / rozhojňuj svou milost.
5. Když pak posléz odvoláš / věrné svoje k sobě, / Duch tvůj svatý siliž nás / v teskné smrti mdlobě. / Uděl v boji posledním / víry, statečnosti / a po boji vítězném / přijmi na věčnosti.

T: podle Jana Amose Komenského Nová kniha zpěvů křesťanských, 1796 / Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931 / Evangelický zpěvník, 1979
M: Pseaumes octante trois de David, 1551